ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜਮਤੀ ਸਿੰਘ

(2022 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 9329)

ਦਸੰਬਰ 07, 2022

[ਸੂਰਜ ਕਾਂਤ ਅਤੇ ਜੇ. ਕੇ. ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ – ਖਤਮੀ – ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਦਾਵਾ – ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਵਾ – ਜਵਾਬੀ ਦੇ ਖਤਮੀ ਦਾ ਸਾਲ 1974 ਵਿੱਚ – ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਇੱਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ; ਪਰ ਕਿਸੇ ਨਿਆਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਫੋਰਮ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਗਈ – ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਉਕਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ – ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 05.03.2009 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ – ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ 04.06.2009 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੇਸਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਚਾਰ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੰਬਿਤ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਿਊਂਦਾ ਕੀਤਾ – ਫੈਸਲਾ: ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ, ਜਵਾਬੀ ਦਾ ਦਾਵਾ ਪੁਰਾਣਾ, ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਬਾਹਰ ਸੀ – ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ – ਜਵਾਬੀ ਵਾਂਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੈਕਸ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਆਰਥਿਕ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪਿੱਛੜੇ ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਸਦੱਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ ਅੱਗੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ – ਬਾਰ-ਬਾਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁੜ ਜਿਊਂਦਾ ਕੀਤਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਠ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇ – ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਮੰਡੇਟਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ – ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੂਜਾ – ਰਾਜ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਫੋਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਜਵਾਬੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਲਾਭ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ – ਜਵਾਬੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਕਦਮ ਇਸ ਲਈ ਵਿਅਰਥ ਦੀ ਕਸਰਤ ਸੀ – ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੁੱਤਾ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ 33 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ – ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਤੀਆਂ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ

ਹੈ – ਰਾਜ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ 2010 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਦੀ ਖਤਮੀ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡਣ ਦੇ ਮੰਨੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਮਾਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਧੀਨ 5 ਦੇ 1976 ਐਕਟ –

ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਆਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਪਰੈਨਿਊਏਸ਼ਨ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 5,00,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਪਏਗਾ - ਯੂ.ਪੀ. ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ) ਐਕਟ, 1976 - ਧਾਰਾ 3 - ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 2005।

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ - ਸੇਵਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ - ਫੈਸਲਾ: ਇੱਕ ਨਿਆਇਕ ਫੋਰਮ ਵੱਲੋਂ ਅਣਉਚਿਤ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਿਤ ਉਦਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪਰਿਣਾਮ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਬਾੜ ਦੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ ਉਮੀਦਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਬੇਜਾ ਬੋਝ ਵੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਕੇਵਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਉਦਾਰਤਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਨ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਦੀ ਅਵਧੀ 'ਤੇ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਦੇਖਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ - ਸੇਵਾ ਵਿਵਾਦ - ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ - ਫੈਸਲਾ: ਰਾਜ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫੋਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 2005।

. ਜੇਕਬ ਬਨਾਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਜਿਓਲੋਜੀ ਅਤੇ ਮਾਈਨਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ (2008) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 115 : [2008] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.634 - ਭਰੋਸਾ। ਬੇਸਿਕ ਸਿਖਿਆ ਪਰਿਸ਼ਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਘਨਾ ਦੇਵੀ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ (2004) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 88 : [2003] 6 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 759 ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ (2008) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 652 : [2008] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 903 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2003] 6 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 759 ਪੈਰਾ 16 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2008] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 903 ਪੈਰਾ 18 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2008] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.634 ਪੈਰਾ 19 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9329 ਆਫ 2022।

24.01.2017 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਅੱਲਾਹਾਬਾਦ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਰੀ ਵਿੱਚ, ਲਖਨਊ ਬੈਂਚ,

ਲਖਨਊ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਬੈਂਚ ਨੰਬਰ 826 ਆਫ 2014।

ਮਿਸ ਸੰਸ੍ਰਿਤੀ ਪਾਠਕ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਨੰਦ ਪਾਂਡੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟਸ।

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਫੈਸਲਾ

1. ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

2. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

3. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ 24.01.2017 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮਕ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੇਸਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੁੜ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮਕ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਪਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ।

4. ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 28.01.1971 ਨੂੰ ਗੌਰਾ, ਰਾਏ-ਬਰੇਲੀ ਵਿੱਚ ਕੰਨਿਆ ਕਰਮਾਟੋਰ ਜੂਨੀਅਰ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਪ੍ਰਸ਼ਿਕਸ਼ਿਤ ਸਹਾਇਕ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਸਾਮੀ ਤੋਂ 04.08.1973 ਨੂੰ ਬੇਸਿਕ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਕੋਰਸ (ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 'ਬੀਟੀਸੀ') ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਟੈਨਿਅਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਬੀਟੀਸੀ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬੀ.ਐਡ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਦਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 1974 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਔਪਚਾਰਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਣਪ੍ਰਸ਼ਿਕਸ਼ਿਤ ਅਧਿਆਪਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਠੇਕੇਦਾਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ।

6. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਅਗਲੇ ਕਈ ਦਹਾਕਿਆਂ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀਆਂ, ਪਰ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਿਸੇ

ਨਿਆਇਕ/ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਫੋਰਮ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਅੰਤਤਃ ਰਾਇਟ ਟੂ ਇਨਫਾਰਮੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਤੇ ਸਾਲ 2009, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 05.03.2009 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫ਼ਸਰ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਏ-ਬਰੇਲੀ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ

7 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੇਸਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ 04.06.2009 (ਪੀ-2) ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਖੇਪ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬੀਟੀਸੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ 1973-1974 ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਛੋਟੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ।

8. ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ 04.06.2009 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਸੰਚਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਸੀ, ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਰਾਜ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ, 'ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ') ਨੂੰ 03.06.2010 ਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 11.06.2010 ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਹ 13.08.2010 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 02.07.2012 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੇਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਕਹਿਆ। ਫਿਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 13.12.2013 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੇਸਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬੀ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵਾਂ ਨੂੰ 05.04.2014 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਸੰਚਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਹਾਲੀ/ਮੁੜ ਜੁੜਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸੰਚਾਰ ਨੇ ਮੇਰਿਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਣ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

9. ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਮੁੜ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ 05.04.2014 ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਅਤੇ 13.12.2013 ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 13.12.2013 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮਕਾਰੀ ਲਾਭਾਂ ਸਮੇਤ ਤਨਖਾਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

10. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇਰੀ ਨਾਲ, ਪੁਰਾਣਾ, ਬਾਸੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲੈਚਸ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਦਾਅਵੇ ਵਜੋਂ, ਕੀ ਇਹ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

11. ਉੱਪਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲੱਭਣ ਲਈ, ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 04-08-1973 ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੇ ਬੀ.ਟੀ.ਸੀ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈ ਸਕੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 1974 ਵਿੱਚ ਕਰਤਵਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਬੀ.ਐਡ. ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਕਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਫੋਰਮ ਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਉਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵਾਂ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 05.03.2009 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੀ 04.06.2009 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੇਸਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਚਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੰਬਿਤ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਿਉਂਦਾ ਕੀਤਾ।

12. ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰਿਤ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੌਕਸ ਨਾਗਰਿਕ ਵਾਂਗ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਆਰਥਿਕ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿੱਛੜੇ ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰੇਗੀ। ਬਾਰ-ਬਾਰ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਮੁੜ ਜਿਉਂਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚ ਉੱਠ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਇੱਥੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ 1974 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਵਾਉਣ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਮੈਂਡੇਮਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫੋਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਫੋਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕੇ।

13. ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰਿਤ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਤੀਆਂ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

14. ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ 2010 ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਮਾਨਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਦੇਣ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਯੂ.ਪੀ. ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ) ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ।

15. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ 11.06.2010 ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਟਿਕਾਊ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 02.07.2012 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲੈਚਿਸ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੀਮਾਂਕਣ

ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਣਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ "ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ 04.06.2009 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ xx xx xx"। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਉੱਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਸੀ ਜੋ ਰਾਜ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਕਾਰਨ ਮਜਬੂਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਚਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ।

16. ਸਾਰੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਮੁਦਈ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ "ਬੇਸਿਕ ਸਿਖਿਆ ਪਰਿਸ਼ਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਗਨਾ ਦੇਵੀ (ਸ੍ਰੀਮਤੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ।" (2004) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 68।

17. ਸੁਗਨਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲੈਂਟਾਏ ਗਏ ਤੱਥ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਨੇ, ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ, ਤਬਾਦਲਾ ਆਦੇਸ਼ਾਂ, ਜੁੜਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਮਾਣਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਗਨਾ ਦੇਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਔਪਚਾਰਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਤੀਜਤਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ "ਉਸ ਦੀ ਸੁਪਰਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

18. "ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ," (2008) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 652, ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਸਚਿਤ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ:

“7. ਸੰਖੇਪ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਸੰਬੰਧੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ (ਜਿੱਥੇ ਉਪਾਅ ਹੈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਜਾਂ ਸੀਮਾ (ਜਿੱਥੇ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ)। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਹਨ ਗਲਤ. ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵਾ ਇੱਕ ਜਾਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਗਲਤ, ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਵਿੱਚ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਪਾਅ, ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਸਰੋਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੱਟ ਦੇ. ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ. ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਈ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਮੁੱਦਾ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਫਿਰ ਦਾਅਵਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਦੇਰੀ

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਪਰ ਜੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਰੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਫਾਲਤੂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਦੇ ਸੀਮਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਿਛਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਆਵਰਤੀ/ਅਗਾਮੀ ਗਲਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦੇਣਗੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ।

19. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨੇੜਲੇ, "ਜੇ.ਸੀ. ਜੇਕਬ ਬਨਾਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਜਿਓਲੋਜੀ ਅਤੇ ਮਾਈਨਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ" (2008) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 115 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 20 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਅਚਾਨਕ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮਕ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"10. ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਲਈ ਰਾਹਤ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਦਾਵੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ। ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਕੇਵਲ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਧੂਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵੇਰਵੇ ਮੰਗ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਵਾਬ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਣ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਜਾਂ ਮੁਕ ਚੁੱਕੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

11. ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ/ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਵਿਅਕਤੀ) ਮੈਰਿਟਾਂ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਤਾਅਸੁਰ ਹੇਠ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਨਾਫਰਮਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਾਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪੁਰਾਣੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ "ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ" ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਣ ਕਾਰਵਾਈ ਪੈਦਾ ਕਰੇ।

12. ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲੈਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਂ ਸਵੈਚਛਿਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਯੋਗ ਸੇਵਾ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੀ ਖਿੱਲਵਾੜ ਹੋਵੇਗਾ।

13. ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 20 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ

ਅਚਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗ, ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਹ ਦੂਰੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ/ ਹਟਾਉਣ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੀ ਰਿਕਾਰਡ ਪੈਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਲਕ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਬਹਾਲੀ 20 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਵਾਪਸ ਤਨਖਾਹ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਲਾਹੇਵੰਦ ਵਿਕਲਪਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ। ਗਲਤ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਮਦਰਦੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇਗੀ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ ਕਸੂਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਅਮੀਰੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਨਤਾ ਦਾ ਨਿਕਾਸ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕਈ ਵਾਰ ਮਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਲਈ ਰੁਟੀਨ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਦੀ ਹੱਦ ਵਾਪਸੀ ਤਨਖਾਹ।

20. ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਕੇਸ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ, ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ.

21. ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੇਲੋੜੀ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜੇ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਚ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਵਾੜ ਬੈਠੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਨ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ 'ਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਬੋਝ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨਾ. ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਬੇਰੁਖੀ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਲਈ। ਜਦਕਿ ਉਥੇ ਹੈ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ, ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਹਾਰਾ। ਅਸੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਹੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ 21⁄2 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਣਸਿਖਿਅਤ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ 40 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਓ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਸੀ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਜ੍ਹਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉੱਚ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਅਤੇ ਨਿਬੇੜੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸੂਲ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਨਿਰਣਾ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਹੈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ.

22. ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਓ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖੀਏ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ 05.03.2009 ਦੀ ਤਰੀਕ ਵਾਲਾ ਅਣੁਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ

ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਦੇਸ਼ 02.07.2012 ਦੀ ਤਰੀਕ ਵਾਲੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ।

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ, ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅੰਤਿਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਨਾਲ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਭੂਤਪੂਰਵ ਦਾਵੇ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਗ੍ਰਤੀ ਹੋਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਪਰਿਣਾਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ ਪਰ ਉਹ 02.07.2012 ਦੀ ਤਰੀਕ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹੇ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਧੀਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਂਸ਼ਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਪਰਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ।

23. ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਮਿਲਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋਸ਼ਯੁਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 24.01.2017 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਮੁੜ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭ ਜਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਆਦਿ ਦੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 5,00,000/- ਰੁਪਏ (ਪੰਜ ਲੱਖ) ਦੀ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

24. ਅਪੀਲ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

ਬਿਭੂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਬੋਸ
(ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ: ਨਿਸ਼ਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ.)

ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।
ਬਿਭੂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਬੋਸ
ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate